

Ιανουάριος
1999

Φύλλο Νο 13

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

*πολλές ευχές
για ένα ευτυχισμένο
1999*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- εισαγωγικά
- η αξιολόγηση στη Γαλλία
- ανεργία & επανακατάρτιση
- ο κουμπαράς
- τοποθετήσεις σε Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- τα αποτελέσματα του ΚΥΣΠΕ
- ανακοίνωση για το Ταμείο Αρωγής
- Το φυλλάδιο της Ξάνθης

Εισαγωγικά

Οι κινητοποιήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης που το ρυθμό και την έντασή τη δίνουν οι μαθητές των Γυμνασίων και των Λυκείων, ο εντεινόμενος αυταρχισμός της Κυβέρνησης για την αντιμετώπισή τους και η εμμονή της στην υπεράσπιση ενός θεσμικού πλαισίου που από την πρώτη στιγμή της υλοποίησης του συναντά την αντίθεση όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας σκιαγραφούν το τοπίο στα σχολεία την καινούρια χρονιά.

Σ' αυτό το τοπίο η διεκδίκηση να δοθεί λύση ΤΩΡΑ είναι επιτακτική ανάγκη και για το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας. Η ήττα του μαθητικού κινήματος θα έχει αρνητικές επιπτώσεις και για όλο το εκπαιδευτικό κίνημα, θα ενισχύσει την αδιαλλαξία της κυβέρνησης, θα δυσκολέψει τις γενικότερες διεκδικήσεις μας. Οι σύλλογοί μας και οι τοπικές κοινωνίες δεν μπορούν να μείνουν θεατές στον αγώνα των μαθητών ανεξάρτητα από επιφυλάξεις και ενστάσεις που μπορεί να υπάρχουν. Η γνωστή σε όλους μας άσχημη κατάσταση τόσο σε επίπεδο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αλλά και σε πολλούς πρωτοβάθμιους συλλόγους είναι ανάγκη να ξεπεραστεί με κινήσεις που θα συσπειρώνουν τους συναδέλφους ενάντια στην αντιεκπαιδευτική κυβερνητική πολιτική, θα εκφράζουν πρακτικά την αλληλεγγύη στο μαθητικό κίνημα.

Την Κυριακή στις 10 Ιανουαρίου έγινε η πρώτη συγκέντρωση της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ στη νέα χρο-

νιά. Στη συζήτηση πήραν μέρος συνάδελφοι από τους συλλόγους Ν. Ιωνία, Αθηνά, Περιστέρι, Ελευσίνα, Καλλιθέα, Ν. Σμύρνη, Αγ. Δημήτριο, Π. Φάληρο, Α' Πειραιά.

Στη συνάντηση τονίστηκε η αναγκαιότητα επιθετικών πρωτοβουλιών τόσο σε επίπεδο της Δ.Ο.Ε. και των τοπικών συλλόγων σε 2 κατευθύνσεις. Στην κριτική μας στο νόμο 2525/97, και ταυτόχρονα την ανάδειξη των δικών μας προτάσεων για ένα άλλο σχολείο. Απ' την άλλη το διάστημα που μένει μέχρι την εκλογική 68^η Γ.Σ. του Ιουνίου είναι απαραίτητη η δραστηριοποίηση όλων μας σε μια προσπάθεια να δημιουργηθούν νέοι συσχετισμοί στο συνδικαλιστικό μας κίνημα.

Με βάση αυτούς τους 2 άξονες αποφασίστηκαν μια σειρά από πρωτοβουλίες για το αμέσως επόμενο διάστημα. Συγκεκριμένα να προχωρήσουμε στις 24 Ιανουαρίου σε ανοιχτή συζήτηση της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. με θέμα «Το σχολείο απέναντι στις προκλήσεις του 21ου αιώνα. Ν.2525/97 – φιλοσοφία – στόχοι – ευρωπαϊκές επιταγές και ελληνικές επιδιώξεις» (όλα τα υλικά θα σας σταλούν με το επόμενο φυλλάδιο), τον Φεβρουάριο να συνευρεθούμε σε κοσμική ταβέρνα για την σύσφιξη των σχέσεων αλλά και την αναβάθμιση της οικονομικής μας κατάστασης (ιδέ κουμπάρά), να γίνει μια προσπάθεια για την πραγματοποίηση της πολυπόθητης πανελλαδικής συνάντησης και τέλος να κάνουμε τακτικότερη την επικοινωνία μας με τη συστηματική αποστολή υλικών και ένα τουλάχιστον φυλλάδιο το μήνα.

Στα πλαίσια των προβληματισμών που υπάρχουν και για τα τεκταινόμενα στο χώρο της εκπαίδευσης αλλά και γενικότερα δημοσιεύουμε 2 κείμενα. Το πρώτο είναι απόσπασμα από το βιβλίο «ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ» εκδ. ΙΩΝ και αφορά την αξιολόγηση στο εκπαιδευτικό σύστημα της Γαλλίας.

Το δεύτερο είναι απόσπασμα από άρθρο του Χ. Ναζάκη στο περιοδικό «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ» (Ιούλιος '98) με αναφορές στην ανεργία και τα προγράμματα επανακατάρτισης

.....Αποτελέσματα της επίσκεψης στη Γαλλία τον Οκτώβρη 1993

Α. Γενικές εντυπώσεις

Έμεινα με την εντύπωση ότι η αποκέντρωση και η αυτοσυγκέντρωση που εισάγεται στο εκπαιδευτικό σύστημα με το Νόμο του 1989 (Loi de l'orientation) έχει μείνει στα χαρτιά. Οι συνδικαλιστές καθηγητές με τους οποίους μίλησα (που έτσι και αλλιώς η γενική τους συννομοσπονδία έχει ταχθεί εναντίον της αποκέντρωσης) μου έδωσαν να καταλάβω ότι ως προς αυτή τη διάσταση το εκπαιδευτικό σύστημα λειτουργεί όπως και πριν από το νέο νόμο.

Υπάρχει στόχος βελτίωσης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης, αλλά δε συνδέεται άμεσα με τον οικονομικό ρόλο της εκπαίδευσης. Στόχος είναι το 80% των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να πάρει ΒΑC μέσω διαφορετικών

κατευθύνσεων (diversity) και ενισχυτικών διδασκαλιών και παιδαγωγικής διαφοροποίησης.

Οι καθηγητές δεν προετοιμάζονται για την αξιολόγηση των μαθητών ούτε πριν, ούτε μετά το concours. Ακολουθούν την πεπατημένη. Στο Δημοτικό, ο κάθε δάσκαλος (ένας για όλα τα μαθήματα της τάξης) αξιολογεί τους μαθητές του με υποκειμενικό τρόπο. Στο Γυμνάσιο (College) συνέρχονται δύο συμβούλια κάθε τρεις μήνες. Το συμβούλιο των καθηγητών για την αξιολόγηση των μαθητών και το συμβούλιο της κάθε τάξης (συμμετέχουν εκπρόσωποι της διοίκησης του σχολείου, των γονέων, των μαθητών και των καθηγητών) για την εκτίμηση της προόδου της τάξης.

Κάθε μαθητής έχει ένα livre de scolaire, όπου καταγράφεται η πρόοδος του στα μαθήματα για κάθε τάξη. Το βιβλίο αυτό τον συνοδεύει μέχρι την αποφοίτηση του.

Οι καθηγητές δεν αξιολογούνται αλλά επιθεωρούνται από τους γενικούς και

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κατράνας Ζήσης τηλ. 5059241
Διός 6 121 31 Περιστέρι
Παπαχρήστος Κώστας 094588091
Καλόγηρος Νίκος τηλ. 9846645
Σαπρίκης Χρήστος τηλ. 9709288
Ιερ. Μακροπούλων 17
173 43 Αγ. Δημήτριος

ΦΑΞ 01 – 9709288

Internet e-mail
xsap@otenet.gr

περιφερειακούς επιθεωρητές. Όμως προειδοποιούνται για την ημέρα επίσκεψης του επιθεωρητή στην τήξη τους. Οι επιθεωρητές είναι λίγοι σε αναλογία με το σύνολο των καθηγητών, οπότε ο καθηγητής επιθεωρείται περίπου κάθε 7 χρόνια. Ο θεσμός της επιθεώρησης είναι αποδεδειγμένος από τους καθηγητές, επειδή έχει καθιερωθεί από πολλά χρόνια για όλους τους δημοσίους υπαλλήλους. Όμως οι καθηγητές θέλουν και επιδιώκουν την επιθεώρηση τους (η οποία είναι σχεδόν πάντα ευνοϊκή), ώστε να χρησιμοποιούν το πόρισμα ως ασπίδα σε τυχόν καταγγελίες ή παράπονα γονέων και άλλων συντελεστών της εκπαίδευσης.

Η επιθεώρηση βοηθά και για την προαγωγή (μισθολογική) των καθηγητών. Υπάρχουν τρεις ταχύτητες μισθολογικής προαγωγής. Η μικρότερη είναι η αυτόματη, χωρίς αιτιολόγηση. Η κρίση γίνεται από την **Commission Administratif Pariter** στην οποία εκπροσωπούνται ισόμερως οι καθηγητές και οι διοικητικοί του υπουργείου Παιδείας. Η ίδια επιτροπή λειτουργεί και ως πειθαρχικό συμβούλιο για τους καθηγητές.

Η γενική επιθεώρηση κάνει επιθεώρηση του εκπαιδευτικού έργου σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Επιθεωρητές γίνονται έμπειροι καθηγητές, χωρίς όμως επιμόρφωση.

Η αξιολόγηση σε εθνικό επίπεδο αφορά:

α) Δειγματοληπτική αξιολόγηση (**2.000** μαθητές Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου) που γίνεται κάθε δύο χρόνια με σταθμισμένα τεστ. Τα αποτελέσματα χρησιμοποιούνται και για λόγους σύγκρισης με άλλες χώρες (Κεμπέκ, Σικωτία).

β) Μαζική αξιολόγηση (**800.000** μαθητές για κάθε επίπεδο - **8** χρονών, **11** χρονών και **15** χρονών). Τα αποτελέσματα ανακοινώνονται και τα χρησιμοποιούν οι καθηγητές για να εκτιμήσουν την πρόοδο και τα κενά των μαθητών τους. Αυτό γίνεται κάθε χρόνο και κοστίζει από **6 FF - 15 FF** ανά εξεταζόμενο μαθητή. Κυρίως εξετάζονται τα εξής μαθήματα:

Μαθηματικά, γαλλικά, ιστορία και ξένη γλώσσα. Έχουν **200** έμπειρους δασκάλους και καθηγητές που γράφουν τις ερωτήσεις για τα τεστ.

γ) Αξιολόγηση καθηγητών. Γίνεται όχι για προαγωγή, αλλά κυρίως για να βγάλουν πρότυπα πετυχημένων δασκάλων. Ο καλός είναι εκείνος, του οποίου οι μαθητές έχουν τη μεγαλύτερη πρόοδο και όχι εκείνος, του οποίου οι μαθητές έχουν τις καλύτερες επιδόσεις. Συγκεντρώνουν τους πετυχημένους δασκάλους και καθηγητές σε ομάδες και με τη βοήθεια πανεπιστημιακών ερευνητών εντοπίζουν και μελετούν τα χαρακτηριστικά εκείνα που τους προσδίδουν την επιτυχία στα διδακτικά τους καθήκοντα. Τα αποτελέσματα θα τα χρησιμοποιήσουν για τη βελτίωση των προγραμμάτων επιμόρφωσης στα **Missions Academiques pour la Formation du Personnel de l'Education**.

Οι συνδικαλιστές εκπαιδευτικοί αντιτίθενται στη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων των τεστ κατά σχολείο. Δε θέλουν τα σχολεία να συναγωνίζονται.

Ξέρουν τι γίνεται στην Αγγλία και το θεωρούν απαράδεκτο.

Με βάση τα αποτελέσματα οργανώνονται σε κάθε σχολείο συμπληρωματικές - διορθωτικές διδασκαλίες κατά μάθημα και για **3-4** ώρες την εβδομάδα.

4. Περίληψη ως προς το θεσμό της εκπαιδευτικής αξιολόγησης

Τα θεσμικά όργανα που συγκροτούν το εθνικό πλαίσιο εκπαιδευτικής αξιολόγησης στη Γαλλία είναι:

Η Διεύθυνση Αξιολόγησης και Προγραμματισμού του Υπ. Παιδείας

- Η Γενική Επιθεώρηση της Εθνικής Παιδείας

- Η Γενική Επιθεώρηση της Διοίκησης της Εθνικής Παιδείας

- Η Εθνική Επιτροπή Αξιολόγησης της Ανώτατης Παιδείας

Η Διεύθυνση αξιολόγησης και προγραμματισμού έχει θεσπίσει μέτρα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου που παρέχεται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Συγκεντρώνει ποιοτικές πληροφορίες σχετικές με τις γνώσεις και ικανότητες των μαθητών σε κρίσιμα στάδια της φοίτησής τους και τις συγκρίνει με τους εκπαιδευτικούς στόχους που έχουν καθοριστεί. Τα μέτρα αξιολόγησης παρέχουν:

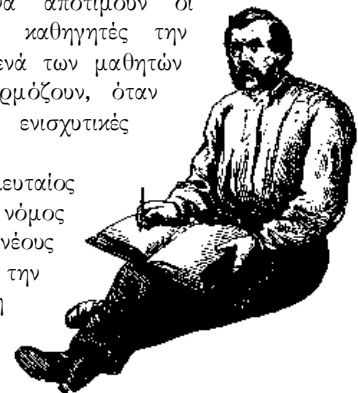
γνώση του ακριβούς ποσοστού των μαθητών που επιτυγχάνουν τους προκαθορισμένους εθνικούς στόχους

- σύνδεση των αποτελεσμάτων με τα ατομικά χαρακτηριστικά των μαθητών και με εσωτερικούς και εξωτερικούς παράγοντες του εκπαιδευτικού συστήματος (φύλο, ηλικία, κοινωνική προέλευση, μέγεθος της σχολικής μονάδας, σχολικό περιβάλλον, κτλ)

- πληροφορίες σχετικές με τις παιδαγωγικές μεθόδους που χρησιμοποιούνται από τους διδάσκοντες, μαζί με τη γνώμη τους για τη διδασκαλία του αντικείμενου τους.

Έτσι, κάθε δύο χρόνια γίνεται δειγματοληπτική αξιολόγηση **2.000** περίπου μαθητών Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου με διεθνώς σταθμισμένα τεστ για σύγκριση των αποτελεσμάτων με άλλες χώρες. Κάθε χρόνο **800.000** μαθητές εξετάζονται στα μαθηματικά, γαλλικά, ιστορία και ξένη γλώσσα με θέματα που βγάζουν περίπου **200** έμπειροι δάσκαλοι και καθηγητές. Τα αποτελέσματα ανακοινώνονται στις περιφερειακές ακαδημίες και στα σχολεία, ώστε να αποτιμούν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές την πρόοδο και τα κενά των μαθητών τους και να εφαρμόζουν, όταν χρειάζεται, ενισχυτικές διδασκαλίες.

Ο τελευταίος μεταρρυθμιστικός νόμος του **1989** αναθέτει νέους ρόλους ως προς την αξιολόγηση στη Γενική

Επιθεώρηση Εθνικής Παιδείας και στη Γενική Επιθεώρηση Διοίκησης της Εθνικής Παιδείας. Τους αναθέτει την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων, ξεκινώντας από το τοπικό επίπεδο και φθίνοντας στο εθνικό. Αυτές οι δύο επιθεωρήσεις έχουν χρεωθεί με τη διαρκή αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του σχολείου με στόχο τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Ειδικότερα οι στόχοι είναι:

- να γίνει αποτίμηση του τρόπου με τον οποίο οι εθνικοί στόχοι εκπληρώνονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο
- να γίνει αποτίμηση της συνάφειας και της ορθολογικής χρήσης των μέσων που διατίθενται στα σχολεία
- να δικαιολογηθεί το μέγεθος των προσπαθειών που γίνονται
- να εξασφαλιστεί η κανονική λειτουργία του συστήματος, η συνάφεια της διδασκαλίας και η ίση προσφορά διδασκαλίας ενόψει της αποκέντρωσης και της αυτονομίας.

Οι αξιολογήσεις που γίνονται από τις δύο αυτές επιθεωρήσεις στοχεύουν στον εντοπισμό δυσλειτουργιών και στη διαμόρφωση προτάσεων για την επίλυση τους σχετικά με:

- το περιεχόμενο του προγράμματος διδασκαλίας
- τις διδακτικές μεθόδους
- τις διαδικασίες και τις μεθόδους.

Αυτή η αξιολόγηση δημοσιεύεται σε ετήσια έκθεση.

Η Εθνική Επιτροπή Αξιολόγησης, μια ανεξάρτητη και αυτόνομη επιτροπή, εξετάζει και αξιολογεί όλες τις δραστηριότητες των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Η αξιολόγηση κυρίως απευθύνεται στην ποιότητα του ερευνητικού έργου και της παρεχόμενης εκπαίδευσης, στην επιμόρφωση του διδακτικού προσωπικού και στη διοίκηση του προσωπικού και των υπηρεσιών. Τα αποτελέσματα αξιολόγησης του κάθε ιδρύματος διατυπώνονται με μορφή έκθεσης προς τον αρμόδιο υπουργό ανωτάτης Παιδείας και συμπεριλαμβάνουν επίλογο, που γράφεται από τον πρόεδρο του υπό εξέταση ιδρύματος, με τις απόψεις του και τη δική του ερμηνεία της αξιολόγησης. Η επιτροπή συντάσσει ετήσιο έκθεση για την κατάσταση της ανώτατης παιδείας με βάση τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων και την υποβάλλει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Άμεση αξιολόγηση του διδακτικού προσωπικού δεν εφαρμόζεται σε καμία εκπαιδευτική βαθμίδα. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές επιθεωρούνται κάθε 7 χρόνια, επειδή οι επιθεωρητές είναι λίγοι και δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες. Η επιθεώρηση που γίνεται όμως δεν είναι αξιολόγηση. Ακολουθεί τα πρότυπα της γενικότερης επιθεώρησης των δημοσίων υπαλλήλων, είναι σχεδόν πάντοτε θετική και για το λόγο αυτό είναι γενικώς αποδεκτή και από τους εκπαιδευτικούς και από τους συνδικαλιστές....

Το πρόβλημα της ανεργίας

...Να σημειώσουμε εδώ ότι η διαρκής επιμόρφωση και επανεκπαίδευση, σ' αντίθεση μ' ότι υποστηρίζεται από τη φιλελεύθερη και κενόσπινη θεωρία και πολιτική, αδυνατεί να αντιμετωπίσει την ανεργία. Η μορφή της σημερινής ανεργίας δεν είναι φυσιολογική, απλώς μια στρέβλωση της αγοράς ή αποτέλεσμα των διαφοροποιήσεων στις εργασιακές ικανότητες που επιφέρει η τεχνολογία. Ούτε αντιμετωπίζεται με μέτρα νομισματικής πολιτικής (αύξηση της προσφοράς χρήματος) ή με δημοσιονομικά μέτρα (αύξηση δημόσιων δαπανών και μείωση φόρων), έτσι ώστε να τονωθεί η ζήτηση και κατά επέκταση η παραγωγή και η ζήτηση εργασίας.

Η ανεργία τελικά δεν αντιμετωπίζεται με προγράμματα επιμόρφωσης, με αύξηση των επενδύσεων, του ρυθμού ανάπτυξης της οικονομίας, ή με αύξηση της ζήτησης και αυτό γιατί πρόκειται για πρόβλημα δομικής φύσης.

Η βαθιά παραγωγική αναδιάρθρωση που συντελείται σήμερα, κυρίως στις αναπτυγμένες χώρες, με μοχλό την τεχνολογία, έχει αντιστρέψει ένα βασικό οικονομικό δόγμα. Η ανάπτυξη, οι επενδύσεις, δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας⁴. Σήμερα κάθε νέα επένδυση, που συνήθως εμπεριέχει εισαγωγή νέας τεχνολογίας στην παραγωγή, αντί να δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας καταργεί θέσεις εργασίας. Γι' αυτό τα τελευταία 30 χρόνια σ' όλες τις αναπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες ο παραγόμενος πλούτος έχει τριπλασιαστεί, αλλά οι ώρες εργασίας που απαιτούνται για την παραγωγή του δεν έχουν τριπλασιαστεί.

Οι οικονομικές λοιπόν δομές σήμερα παράγουν όλο και περισσότερα προϊόντα με όλο και λιγότερη εργασία, οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης συμβαδίζουν με υψηλά επίπεδα ανεργίας, γεγονός που σημαίνει ότι χωρίς μια ριζική μείωση των ωρών εργασίας η τεχνολογική ανεργία είναι αδύνατον να αντιμετωπιστεί. Η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας δεν εξαρτάται από την επέκταση της οικονομικής δραστηριότητας, αλλά από το μείρασμα του χρόνου εργασίας.

Τελικά η συνεχής αύξηση της ανεργίας, σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, που σε μεγάλο βαθμό οφείλεται στην αναδιάρθρωση και διεθνοποίηση της παραγωγής, που έχει ως κινητήριο μοχλό την εισαγωγή νέων τεχνολογικών και οργανωτικών μεθόδων, δεν ανακόπηκε από τις τεράστιες χρηματικές δαπάνες που διατέθηκαν για επιμόρφωση και κατάρτιση⁵ των ανέργων και των εργαζομένων, από την προσπάθεια δηλαδή η κατάρτιση να αποτελέσει ένα εργαλείο για την κάλυψη των ελλείψεων που διαπιστώνονται στην προσφορά ειδικοτήτων ως προς την ζήτηση ειδικοτήτων από τις επιχειρήσεις.

Στην Ελλάδα ειδικότερα, σύμφωνα με έρευνα του INE/ΓΣΕΕ, οι επιχειρήσεις λύνουν το πρόβλημα της έλλειψης ειδίκευσης του υπάρχοντος προσωπικού μέσω εφαρμογής προγραμμάτων ε-

πανεκπαίδευσης στην επιχείρηση και σε συνδυασμό με τον όποιο τεχνολογικό εκσυγχρονισμό τους επιτυγχάνουν βελτίωση της ποιότητας της εργασίας και αύξηση της παραγωγικότητας των εργαζομένων. Το γεγονός όμως αυτό καθιστά μη αναγκαίες νέες προσλήψεις εργαζομένων, ανεξάρτητα αν αυτοί έχουν επιμορφωθεί και διαθέτουν μία ικανοποιητική ειδικευση.

Η δια βίου παιδεία, η διαρκής κατάρτιση και επανεκπαίδευση, αποτελεί σήμερα μια στρατηγική προσαρμογής της εργασίας στο νέο τεχνοοικονομικό πρότυπο ανάπτυξης, το οποίο απαιτεί νέες ειδικεύσεις και ευελιξία. Αλλά ενώ είναι σωστό ότι η αφιέρωση μεγαλύτερου χρόνου εκπαίδευσης για τους νέους και τους ήδη εργαζόμενους πρέπει να αναγνωριστεί ως κοινωνική επένδυση, η μέχρι τώρα εμπειρία δείχνει ότι ο προσανατολισμός της κατάρτισης δεν είναι η διεύρυνση των εργασιακών ικανοτήτων (πολυειδίκευση), η αναβάθμιση της θέσης των εργαζομένων, η σύνδεση με τις ανάγκες όλων των συντελεστών της παραγωγής στην βάση ενός κοινωνικού σχεδιασμού.

Η επιμόρφωση-κατάρτιση αποτελεί απλά ένα εργαλείο στον βωμό της αύξησης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και γι' αυτό αφορά επιλεγμένες γνωστικές περιοχές και εξειδικεύσεις και εισάγει νέους καταμερισμούς εργασίας με βάση τις ειδικές τεχνικές και παραγωγικές ανάγκες των επιχειρήσεων. Η επαγγελματική κατάρτιση ειδικότερα που απευθύνεται στους νέους άνεργους έχει ως στόχο την όσο δυνατόν μεγαλύτερη ενδο-επιχειρησιακή και ενδοεπαγγελματική κινητικότητα και την καλύτερη προσαρμοστικότητα στις εργασιακές απαιτήσεις των νέων τεχνολογικών δεδομένων.

Όσο βέβαια η επιμόρφωση καθοδηγείται από τις ανάγκες της οικονομικής ανταγωνιστικότητας και της τεχνολογικής επιτάχυνσης οδηγούμαστε σε ένα φαύλο κύκλο τυφλού ανταγωνισμού για την επικράτηση στην αγορά, που οδηγεί σε όλο και

υψηλότερα επίπεδα ανεργίας. Ενώ ένας άλλος προσανατολισμός της επιμόρφωσης σε κοινωνικές γνωστικές περιοχές και ειδικεύσεις θα μπορούσε να συμβάλει στην προοπτική μιας κοινωνικής ανάπτυξης, στον προσανατολισμό εργασιών και παραγωγικών μεθόδων σε κοινωνικές αγορές που στηρίζουν την απασχόληση και επιδιώκουν να ικανοποιήσουν τις θεμελιώδεις ανάγκες των ανθρώπων.

Όσον λοιπόν είναι σωστό ότι οι παραγωγικές γνώσεις αποτελούν σήμερα την ατμομηχανή της ανάπτυξης, τόσο είναι επίσης σωστό ότι η δια βίου εκπαίδευση κατάρτιση, που αποτελεί μια ειδική μορφή παραγωγικής γνώσης, δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει το έλλειμμα της απασχόλησης, γιατί στο παραγωγικό πρότυπο που κυριαρχεί σήμερα υπάρχει διαζύγιο ανάμεσα στην ανάπτυξη και την απασχόληση, οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης συμβαδίζουν με υψηλά επίπεδα ανεργίας.

Να σημειώσουμε τέλος ότι η θεώρηση της κατάρτισης ως βασικής παραμέτρου για την καταπολέμηση της ανεργίας, ως μιας μορφής ενεργητικής πολιτικής απασχόλησης, οφείλεται στις σύγχρονες νεοκλασικές προσεγγίσεις που θεωρούν ότι το αίτιο της ανεργίας είναι η αδυναμία σύζευξης της προσφοράς εργασίας με την ζήτηση εργασίας, λόγω ανεπαρκών επαγγελματικών εκπαιδευτικών προσόντων και δεξιοτήτων.

Πρόκειται για μια προσέγγιση που ελάχιστα ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα στον βαθμό που η εκπαίδευση - κατάρτιση είναι σημαντική λόγω αλλαγής του τρόπου οργάνωσης της παραγωγικής διαδικασίας και της ευελιξίας της αγοράς εργασίας και όχι γιατί διευκολύνει τον άνεργο να βρει εργασία. Η ανεργία δεν οφείλεται κατά κύριο λόγο στην έλλειψη μορφωτικών προσόντων και δεξιοτήτων...

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ

ΕΣΟΔΑ από 7/1998 - 1/1999

Υπόλοιπο	83.600
Ενισχύσεις για εκλογές Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	70.000
Αποζημίωση από Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	80.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	233.000

ΕΞΟΔΑ από 7/1998 - 1/1999

Ταχυδρομικά & Χαρτικά	20.000
Ταχυδρομικά & Φωτοτυπίες εκλογών Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	30.470
Μεταφορικά εκλογών Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	50.000
Τυπογραφείο Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	250.000
Φωτοτυπίες & ταχυδρομικά φυλλαδίου 13	40.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	390.470

ΥΠΟΛΟΙΠΟ	156.870
-----------------	----------------

Παρότι κάναμε έκκληση στο προηγούμενο φυλλάδιο στα αντικαπιταλιστικά σας αισθήματα η ανταπόκριση δεν ήταν η αναμενόμενη με αποτέλεσμα σήμερα το ταμείο να εμφανίζεται ελλειμ-

ματικό. Αλλά αυτό σημαίνει πως χρωστάμε χρήματα για τα υλικά που εκδόθηκαν στις εκλογές του Κ.Υ.Σ.Π.Ε. (αφίσα & ανακοίνωση). Για όσους δεν θυμούνται ο αριθμός λογαριασμού είναι **0250102069311** στην **Αγροτική Τράπεζα** στα ονόματα **Καπράνας Ζήσης & Σαπρίνης Χρίστος**.

16 Δεκεμβρίου 1998

Για την απάντηση στην πρόκληση του Υπ. Παιδείας για συνάντηση.

Πριν πάρουμε οποιαδήποτε απόφαση είναι ανάγκη να εξετάσουμε ορισμένες πλευρές που έχουν να κάνουν με την μέχρι τώρα τακτική του Υπουργείου, την κατάσταση που βρισκόμαστε και τις αποφάσεις που έχουμε πάρει ως Κλάδος.

Ξεινώντας από την Κυβέρνηση και τον Υπ. Παιδείας:

- Έχουμε συμφωνήσει όλοι πως ο Υπ. Παιδείας δεν είναι αξιόπιστος συνομιλητής. Η ψήφιση του νόμου 2525 και η απαξιωτική μέχρι τώρα τακτική του απέναντι στους εκπαιδευτικούς και την κοινωνία χαρακτηρίζουν την στάση του.

- Η κίνηση που κάνει αυτή τη στιγμή δεν ξεινάει κατά συνέπεια από μια ειλικρινή διάθεση διάλογου, αλλά λόγω της πίεσης των μαθητικών κυρίως κινητοποιήσεων και λόγω του γενικότερου πολιτικού κλίματος εντός και εκτός του κυβερνητικού κόμματος.

- Ταυτόχρονα το Υπουργείο επιμένει, παρότι μιλάει για δευτερεύοντα θέματα, να τα εντάσσει στα πλαίσια της «εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης» θέλοντας να μας κάνει να αποδεχτούμε τη λογική και την φιλοσοφία του νόμου 2525/97.

- Τέλος η Κυβέρνηση και ο Υπ. Παιδείας έχει τη δυνατότητα να «παίξει» στα Μ.Μ.Ε. πολύ καλύτερα από μας. Να παρουσιάσει μια συνάντησή μας, ανεξάρτητα από τις προθέσεις μας και τα αποτελέσματα ως μια διαδικασία διάλογου με την εκπαιδευτική κοινότητα. Το ίδιο εύκολα βέβαια μπορεί να μεταθέσει τις ευθύνες της μη συζήτησης σε μας.

Απ' τη δική μας τη μεριά:

Ο Υπουργός στηρίχτηκε σ' ένα κάλεσμα για συζήτηση της Ομοσπονδίας μας που ΔΕΝ το κουβεντιάσαμε στο Δ.Σ. Αυτό δημιουργεί προβλήματα και μεταξύ μας αλλά και προς τα έξω. Εδώ πρέπει να επιστημόνουμε πως τέτοιες κινήσεις, συζήτησης επιμέρους θεμάτων με δεδομένη τη θέση της Ομοσπονδίας μας για την κατάργηση του νόμου

2525/97 δεν βοηθούν. Ίσως είχαν νόημα στην αρχή της χρονιάς και μια συζήτηση εκείνη την περίοδο μπορεί να έλυσε επιμέρους προβλήματα που βάζαμε (αποσπάσεις, αριθμός μαθητών σε κάθε τμήμα κ.λ.π.). Ο Υπουργός τότε στάθηκε αρνητικός και σήμερα όταν υπάρχουν όλες αυτές οι κινητοποιήσεις με αίτημα αιχμής την κατάργηση του νόμου 2525/97 το να καθόμαστε και να συζητάμε για τον κανονισμό λειτουργίας των σχολείων όχι μόνο δεν είναι συνδικαλιστικά σωστό, αλλά δίνουμε και χείρα βοήθειας στον Αρσένη. Τώρα το κυρίαρχο για την Ομοσπονδία μας είναι το πως θα συμβάλει για να αναδειχτεί το συνολικό πρόβλημα της εκπαίδευσης. Με τίποτα δεν πρέπει να περιοριστούμε σε κινήσεις τακτικής με αμφίβολα αποτελέσματα.

Υπάρχει και μια τρίτη παράμετρος. Λέγεται ΟΛΜΕ. Αν προχωρήσουμε μόνοι μας σε συζητήσεις με τον Υπουργό, με την ΟΛΜΕ εκτός παιχνιδιού, τότε το λιγότερο που θα πετύχουμε είναι να τραυματίσουμε την ήδη ευαίσθητη σχέση που έχουμε με τους καθηγητές και αυτό δεν είναι καλό για το εκπαιδευτικό κίνημα συνολικά.

Ταυτόχρονα βέβαια το Υπ. Παιδείας κάνει ανοίγματα προς την ΟΛΜΕ με κύριο άξονα το «εκπαιδευτικό μισθολόγιο», τις υπερωρίες κλπ και αυτό πρέπει να υπάρχει στα δεδομένα μας.

Συνοψίζοντας:

- Δεν είναι πολιτικά και συνδικαλιστικά ορθό να μπούμε στο παιχνίδι του Υπουργού και να προχωρήσουμε σε μια συνάντηση μαζί του με αυτή τη θεματολογία. Αυτή τη στιγμή έχουμε την απόφαση της 67^{ης} Γ.Σ. για κατάργηση του νόμου 2525/97 και τις κινητοποιήσεις στο χώρο της Εκπαίδευσης.

- Πρέπει να περιορίσουμε τη δυνατότητα της Κυβέρνησης και του Υπουργείου να χρησιμοποιήσει την άρνησή μας αυτή για να βγει από πάνω.

- Να ενισχύσουμε τις πιέσεις για ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Οι κινήσεις μας:

- Δεν είναι απαραίτητο να έχουμε εμείς το πρόβλημα να συναντηθούμε πριν τα Χριστούγεννα όπως θέλει ο Υπουργός. Να στείλουμε μια απάντηση όπου να τονίζουμε πως με τους όρους που βάζει «ελάτε να συζητήσουμε στα πλαίσια της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης», με δεδομένα και μονόπλευρες αποφάσεις, δεν μπορεί να γίνει ουσιαστικός και ειλικρινής διάλογος. Ακόμα να επαναφέρουμε από τη δική μας μεριά το θέμα της κατάργησης του νόμου 2525/97 παραθέτοντας ταυτόχρονα και τις δικές μας θέσεις.

- Άμεσα να προγραμματίσουμε μια συνάντηση με την ΟΛΜΕ, να δούμε επίσημα τις δικές της διαθέσεις σε μια προσπάθεια να έχουμε κοινή

αντιμετώπιση των πρωτοβουλιών και των «ανοιγμάτων» του Υπουργείου. Αυτό μπορεί να εκφραστεί με μια κοινή συνέντευξη τύπου, με μια καταχώρηση στις εφημερίδες κλπ.

- Να συζητήσουμε τα αποτελέσματα των περιοδειών και να εξετάσουμε τις κινήσεις μας για το επόμενο διάστημα.

Τέλος καταθέτουμε στο Δ.Σ. και ένα σχέδιο απάντησης προς το Υπουργείο, το οποίο μαζί με τις υπόλοιπες προτάσεις μας το θέτουμε σε ψηφοφορία. Είναι κατανοητό πως δεν απευθύνεται μόνο στον Υπουργό αλλά και προς τα έξω στη κοινωνία.

Κόριε Υπουργέ

Η εμμονή σας να εντάξετε κάθε συζήτηση στα πλαίσια της αποδοχής από μέρος μας της «εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης» και του νόμου 2525/97 μας προξενεί τουλάχιστον κατάπληξη κι αυτό γιατί προχωρήσατε στη φήφιση του συγκεκριμένου νόμου αγνοώντας όχι μόνο τις θέσεις των εκπαιδευτικών αλλά και θεσμοθετημένα όργανα και διαδικασίες διαλόγου.

Έχουμε τη γνώμη πως εποικοδομητική συζήτηση δεν μπορεί να γίνει με προαπαιτούμενα και δεσμεύσεις πάνω στο νόμο 2525/97. Σας καλούμε να αλλάξετε τακτική και να κάνετε τώρα αυτό που οι δημοκρατική λειτουργία και το συμφέρον της εκπαίδευσης επιβάλλει. Μια ανοιχτή και ειλικρινή συζήτηση από μηδενική βάση, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, τόσο επί των θεμάτων που ο νόμος 2525 θίγει όσο και για άλλα προβλήματα της εκπαίδευσης.

Σε μια τέτοια κατεύθυνση πιστεύουμε πως μπορούμε να βρούμε λύσεις επ' ωφελεία της εκπαίδευσης και των παιδιών του ελληνικού Λαού.

Για το Νομικό Σύμβουλο της ΔΟΕ.

Έχουμε συζητήσει πολλές φορές και στις Γ.Σ. του Κλάδου για το θέμα του Νομικού Συμβούλου. Το πρόβλημα δεν είναι αν μας καλύπτει ή όχι νομικά αλλά και η εργασιακή του σχέση του με την Ομοσπονδία τους συλλόγους μας και τα απλά μέλη. Με αυτή τη λογική και δεδομένου ότι δεν υφίσταται σήμερα κάποια σύμβαση αλλά ένα πρακτικό πρόσληψης του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας πριν από 15 χρόνια περίπου με άλλα δεδομένα, να προχωρήσουμε ή στην καταγγελία της εργασιακής του σχέσης και την αναζήτηση νομικής υποστήριξης αλλού, ή σε μια συμφωνία μαζί του για υπογραφή νέας σύμβασης είτε πλήρους απασχόλησης είτε **part time**.

Για το συνέδριο του ΙΤΣΜΕΧ.

Από θέση αρχής λέμε ναι στα συνέδρια που ασχολούνται με τα της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα όταν αυτά φιλοδοξούν να αναδείξουν προβλήματα που υπάρχουν με την εκπαίδευση των μειονοτήτων, των τσιγγάνων κλπ.

Θέλουμε να ακούγονται όλες οι απόψεις, δεν φοβόμαστε τη συζήτηση ούτε την αντιπαράθεση ούτε στεκόμαστε ρατσιστικά στην άλλη άποψη. Όμως το θέμα που δημιουργήθηκε με τον κ. Ματούλα και την συνέντευξή του στην Ελευθεροτυπία δημιουργεί σοβαρούς προβληματισμούς μια και είναι κατ' ουσία ο διοργανωτής του συνεδρίου.

Σε παλιότερη συνεδρίασή μας για το θέμα αυτό βάλουμε 2 προϋποθέσεις. Να έχουμε μια τοποθέτηση των τοπικών συλλόγων που βιώνουν τα προβλήματα και μια απάντηση του κ. Ματούλα στα δημοσιεύματα της Ελευθεροτυπίας, γιατί δεν σημαίνει πως ότι γράφει ο κάθε δημοσιογράφος είναι και κατά τεκμήριο σωστό. Μέχρι σήμερα ούτε τοποθέτηση του συλλόγου υπάρχει παρά γνώμες αλληλοσυγκρουόμενες διαφόρων μελών του αλλά το βασικό δεν υπήρξε απάντηση του κ. Ματούλα στην εφημερίδα. Όταν όμως αναφέρονται με στοιχεία προσωπικά εναντίον σου δεν είναι ανωτερότητα το να μη μιλάς όπως επιχειρήθηκε να παρουσιαστεί. Με αυτά τα δεδομένα δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στη συμμετοχή της Ομοσπονδίας μας στην οργανωτική επιτροπή του συγκεκριμένου συνεδρίου. Αν κληθούμε ως φορέας ευχαρίστως να πούμε και να τεκμηριώσουμε τις απόψεις μας.

Για την προκήρυξη διαγωνισμού για την έκδοση του Διδακταλικού Βήματος.

Πολλές φορές τονίσαμε την ανάγκη ολοκληρωμένης συζήτησης για το Διδ. Βήμα. Πως το βλέπουμε σήμερα και όσο αφορά το περιεχόμενό του και όσο αφορά τη μορφή του αλλά και τη δικλινησή του. Είναι απαραίτητο να προηγηθεί αυτή η συζήτηση, προτείνουμε δε να γίνει πριν τις γιορτές και μετά βασισμένοι στις αποφάσεις που θα πάρουμε, να προχωρήσουμε στο νέο διαγωνισμό για την έκδοσή του. Διαφορετικά η όλη διαδικασία θα είναι γραφειοκρατική και όχι ουσιαστική.

Για τους αποσπασμένους στο Ινστιτούτο Μελετών της ΔΟΕ.

Είναι πρόβλημα το να διαβάζουμε αίτημα της Ομοσπονδίας για απόσπαση τριών συναδέλφων στο Ινστιτούτο για γραμματειακή υποστήριξη χωρίς να γνωρίζουμε ως Δ.Σ. ούτε τον τρόπο επιλογής, ούτε τα τυπικά προσόντα που διαθέτουν. Το τελευταίο βέβαια που με απασχολεί είναι σε ποιο θεό πιστεύουν μια και δεν θεωρώ πως κριτήριο για να χτυπάς κείμενα στο κομπιούτερ και να αρχειοθετείς είναι το αν είσαι υπέρ ή κατά της ΕΟΚ των μονοπωλίων. Όμως υπάρχει και ένα γενικότερο πρόβλημα λειτουργίας του Ινστιτούτου. Ως Δ.Σ. δεν είχαμε την κοινή συνάντηση που είχαμε δεσμευτεί να γίνεται στην αρχή κάθε χρονιάς για τον προγραμματισμό, σήμερα τα πράγματα φαίνεται πως έχουν βαλτώσει, οι εξελίξεις τρέχουν και το Ινστιτούτο δεν λειτουργεί. ΑΜΕΣΑ πρέπει να προχωρήσουμε στη κοινή συνεδρίαση και ο καθένας ας πάρει τις ευθύνες που του αναλογούν.

13 Ιανουαρίου 1999

1. Η παραπέρα πορεία.

Έχουμε την Παρασκευή το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο και αποφασίστηκε 3ωρη στάση ερ-

γασίας για τη διευκόλυνση της συμμετοχής των συναδέλφων σ' αυτή. Να δηλώσω για άλλη μια φορά πως δεν συμφωνώ με τη αυτή λογική. Η στάση εργασίας πρέπει να είναι για ΟΛΟ τον Κλάδο και να προσδιοριστεί χρονικά ώστε να μην δημιουργούνται προβλήματα μεταξύ των συναδέλφων για το ποιες ώρες καλύπτει και ποιες όχι.

Όσο αφορά τη στάση μας από δω και πέρα. Τονίστηκε και εισηγητικά πως είναι απαραίτητο αυτή την περίοδο που είναι σε έξαρση οι γενικότερες κινητοποιήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης η Ομοσπονδία μας να μη μείνει θεατής των γεγονότων. Απ' την άλλη η τακτική να περιμένουμε τι θα αποφασίσει η Ο.Λ.Μ.Ε. για να πάμε και μεις και στο παρελθόν έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα και δεν είναι σωστό συνδικαλιστικά μια και πολλές φορές τονίσαμε πως τα μέτωπα δεν σημαίνουν σύμπτωση απεργιακών κινητοποιήσεων αλλά πρώτα και κύρια σύμπτωση αιτημάτων και διάθεση κοινής συμπόρευσης.

Έχουμε τη γνώμη πως στη σημερινή συνεδρίαση του Δ.Σ. θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το κυρίαρχο αίτημα αυτής της στιγμής και να πάρουμε αποφάσεις για κινητοποιήσεις προσπαθώντας και μέσα στην επικαιρότητα να βρισκόμαστε και τη συσπείρωση των συναδέλφων να εξασφαλίζουμε και τη κοινή πορεία με την Ο.Λ.Μ.Ε.

Με βάση τα παραπάνω:

Όσο αφορά το αίτημα δεν μπορεί να είναι άλλο από αυτό που και ως Κλάδος αποφασίσαμε και οι μαθητές και καθηγητές βάζουν για κατάργηση του ν. 2525/97.

Όσο αφορά τα βήματά μας:

Α. Άμεση συνάντηση με το Δ.Σ. της Ο.Λ.Μ.Ε. για κοινό προγραμματισμό εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων.

Β. Αποφασίζουμε τώρα απεργιακές κινητοποιήσεις όλο το Γενάρη με τη μορφή των 2ωρων στάσεων εργασίας (8.15πμ-10.15πμ & 2μμ-4μμ). Οι στάσεις να γίνουν Δευτέρα 18/9, Τετάρτη 20/9, Πέμπτη 21/9 (συλλαλητήριο το απόγευμα), Δευτέρα 25/9, Τετάρτη 27/9 (συλλαλητήριο το απόγευμα), Παρασκευή 29/9 (Γενικές Συνελεύσεις).

Γ. Ολομέλεια Προέδρων μετά το τέλος αυτού του κύκλου των κινητοποιήσεων, απόφαση για υπέρπαρα πορεία.

Δ. Συνέντευξη τύπου της Ομοσπονδίας τη Δευτέρα 18/9

Ε. Δημιουργία απεργιακού ταμείου (όπως και η απόφαση της 66ης Γ.Σ. ορίζει) καταθέτοντας σε πρώτη φάση 1000 δρχ. από κάθε συνδρομή σε ειδικό λογαριασμό.

Στ. Έκδοση ανακοίνωσης και αφίσας, καταχωρήσεις σε εφημερίδες, διαφημιστικό σε Τ.Υ.

Με ένα τέτοιο πρόγραμμα κινητοποιήσεων και με την προϋπόθεση της ουσιαστικής ενεργοποίησης του συνόλου

των στελεχών σε τοπικό επίπεδο μπορούμε και ουσιαστική πίεση να έχουμε (τα σχολεία θα παραμείνουν κλειστά το 2ωρο της Γλώσσας για όλο το Γενάρη) και το οικονομικό κόστος θα είναι μικρό και στην επικαιρότητα θα βρισκόμαστε. Ταυτόχρονα θα δοκιμάσουμε τις δυνάμεις μας για εντονότερες κινητοποιήσεις το επόμενο διάστημα.

2. Ορισμός εκπροσώπων Δ.Ο.Ε. σε Συμβούλια επιλογής Προϊσταμένων και Σχολικών Συμβούλων

Οι εκπρόσωποί μας στα συμβούλια επιλογής το προηγούμενο διάστημα είχαν να αντιμετωπίσουν ένα αρνητικό νομοθετικό πλαίσιο και να σταθούν με βάση τις αρχές που ως συνδικάτο έχουμε για αντικειμενική κρίση. Δεν έγινε μια αποτίμηση της δουλειάς τους πέρα από τις 2 συναντήσεις που είχαμε μετά την επιλογή των προϊσταμένων και των σχολικών συμβούλων μαζί με τους 2 αιρετούς. Αυτό δημιουργεί αντικειμενικά ένα πρώτο πρόβλημα μια και η κουβέντα θα περιοριστεί πάλι στο παραταξιακό επίπεδο και σε κάποιες αρχές «αναλογικότητας» και «αντιπροσωπευτικότητας» που εδώ τις έχουμε κάνει λάστιχο ανάλογα με το τι συμφέρει τον καθένα (Θυμίζω την πρόσφατη συζήτηση για την εκπροσώπηση της Ομοσπονδίας στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας).

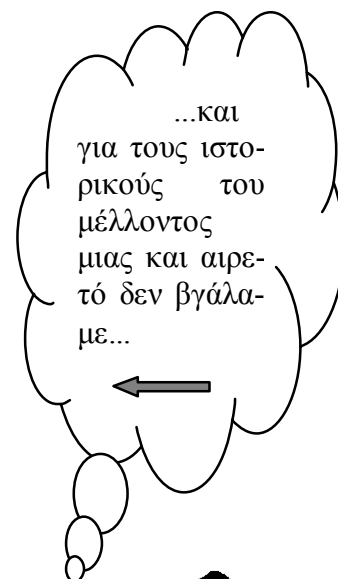
Εμείς θα προσπαθήσουμε να σταθούμε στην ουσία των προτάσεων που ακούστηκαν. Το προεδρείο εισηγείται να παραμείνουν οι ίδιοι εκπρόσωποι και την επόμενη διετία εκτιμώντας πως η παρουσία τους ήταν θετική. Στην κουβέντα όμως που κάναμε με τους αιρετούς όσο αφορά το συμβούλιο επιλογής Προϊσταμένων υπήρχαν ενστάσεις και διαφωνίες και μεταξύ των αιρετών και του εκπροσώπου μας και από μέλη του Δ.Σ. Αυτά δεν μπορεί να μην τα πάρουμε υπόψη για την στάση μας. Απ' την άλλη όσο αφορά τη λειτουργία του συμβουλίου επιλογής σχολικών συμβούλων ήταν κοινή διαπίστωση πως λειτουργήσε με κοινά αποδεκτές αρχές. Μάλιστα ειρωνικά ο συν. Θανάσης είπε τότε πως ήταν όλοι «αδελφάκια». Εμείς θέλουμε συνάδελφοι σε τέτοια όργανα οι αιρετοί και οι εκπρόσωποί μας να λειτουργούν σαν αδελφάκια και να στηρίζονται σε αρχές προστατεύοντας το συμφέρον των συναδέλφων και της εκπαίδευσης. Αυτό είναι το ζητούμενο σ' αυτά τα όργανα, αυτό περιμένουν οι συνάδελφοι και όχι η υπεράσπιση της κομματικής «καθαρότητας» του καθένα.

Με βάση τα παραπάνω ψηφίζω λευκό για τον τακτικό εκπρόσωπό μας στο συμβούλιο επιλογής των προϊσταμένων και υπέρ για τους υπόλοιπους.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΕ ΚΥΣΠΕ 1994, 1996, 1998	1994		1996		1998	
	ΨΗ- ΦΟΙ	%	ΨΗ- ΦΟΙ	%	ΨΗ- ΦΟΙ	%
Π.Α.Σ.Κ.Δ.Ν.	16785	50,38	18516	49,44	16996	45,29
Δ.Α.Κ.Ε. Π.Ε.	11239	33,74	11752	31,38	12011	32
Δ.Ε.Ε.-Σ.	2157	6,47	3284	8,77	3847	10,25
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ – ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ	1849	5,55	2756	7,36	2910	7,75
ΑΝ. ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ	505	1,52	1141	3,05	1450	3,86
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ	-	-	-	-	316	0,84
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ	448	1,34	-	-	-	-
ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ	167	0,5	-	-	-	-
ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ	167	0,5	-	-	-	-

Βάσιος Αθανάσιος	173	Ντάντος Απόστολος	33
Μαϊστρέλλης Χριστόφας	150	Καραμουσουλής Γεώργιος	32
Σπανός Πέτρος	109	Πρωτονοτάριου Στυλιανή.	32
Αμανατίδης Ιωάννης.	94	Συρμόγλου Στέργιος.	32
Λάζος Στέφανος	92	Μητράκος Ευάγγελος.	31
Χασαπλάδακης Δημήτριος	90	Μουτζουρέλης Γρηγόρης.	30
Αλαμανός Φώντας.	77	Τσιαχρής Ευάγγελος.	29
Κωνσταντακόπουλος Παναγιώτης.	72	Γεωργίου Κωνσταντίνος.	28
Φλωράτου Μαρία-Μάρθα.	72	Σιαμπανόπουλος Ελευθέριος	28
Γκιλφέση Αικατερίνη.	70	Μόκας Σωτήριος	27
Μαρτάκη Μαργαρίτα	69	Ραϊδης Βασίλειος	27
Τζήκας Ιωάννης	69	Καμπούρης Δημήτριος	26
Λυμπεράκης Γρηγόρης.	68	Παπαθανασίου Νικόλαος	26
Καπράνας Ζήσης	66	Σαλαγιάννης Κωνσταντίνος	26
Αβραμίδης Αβραάμ (Μάκης) .	65	Τσουκαλάς Γεώργιος	26
Κούτρα Σταυρούλα.	64	Κάσσαρης Χρήστος	23
Ρήγας Ιωάννης	64	Τσιαντός Νικόλαος	23
Ανθής Χρήστος.	60	Χαϊλατζίδου Θεοδοσία (Γνωσ.)	23
Κωνσταντόπουλος Περικλής	60	Καλόγηρος Νίκος	22
Τριανταφύλου Αθανάσιος	58	Κουτρούμπας Νικόλαος	22
Παπαχρήστος Κώστας	56	Ρήγας Παναγιώτης	22
Χιωτέλη Εριφύλη	56	Χατζηθεοδώρου Γεώργιος	22
Τσουμάνας Ναούμ (Μάκης)	54	Ανδρεάδης Αντρέας	21
Γεωργόπουλος Παναγιώτης	53	Κεμανίδης Ιωάννης	21
Σφήκα Μαίρη	49	Κολόκας Κώστας	20
Αρβανίτης Αναστάσιος.	48	Τζιάτζης Νίκος	20
Γκόνης Ιωάννης	48	Μπάδας Αντρέας	18
Κελίδης Κυριάκος	45	Καψάλης Σωτήριος	17
Κουτσούμπα-Γιώτα Κωνσταντίνα	43	Κατσικάσιος Δημήτριος	16
Βαθράκης Θανάσης	42	Κωνσταντοπούλου Κωνσταντίνα	16
Βένετης Κωνσταντίνος.	41	Μιχαλακόπουλος Γιώργος	15
Γκατζίδης Θεόδωρος.	41	Πετρόπουλος Παναγιώτης	15
Ζησιμόπουλος Βασίλειος.	41	Τσιρογιάννης Ευάγγελος	15
Καπετάνος Ιωάννης.	41	Μαυριάς Θεόδωρος	14
Λιάτσου Χριστοφορούλα	41	Πανάγου Αθανάσιος	13
Τρίχας Κωνσταντίνος.	41	Ρεμπατασιός Αριστείδης	13
Αξιώτης Ιωάννης	40	Κοντονάσιος Μιλτιάδης	12
Σταγκουράκης Νικόλαος.	38	Σαλιακούρας Γεώργιος	12
Λιβέρης Διονύσιος	37	Νερολόγος Παναγιώτης	9
Σκαμπαρδώνης Σταμάτιος	37	Παπακυρίσης Γεώργιος	9
Δούλας Δημήτριος.	36	Λαμπρινός Σωτήριος	8
Δέλλας Ιωάννης	35	Προκόβας Απόστολος	7
Παπαϊωάννου Βασιλική Αρριάνα	35	Μαύρος Μιχαήλ	5
Δεληβέρης Πέτρος.	34	Σακούτης Νικόλαος	5
Λαδικός Διονύσιος (Ακης)	34		

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Η Κυβέρνηση χωρίς καμιά απολύτως μελέτη, πρόχειρα, αποσπασματικά και επικίνδυνα, προχωρά με βάση το σχέδιο νόμου που κατέθεσε στη Βουλή, στην ενοποίηση υφισταμένων Ταμείων Αρωγής, μεταξύ των οποίων και του Ταμείου Αρωγής του Υπουργείου Παιδείας.

- Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου δεν διασφαλίζονται όροι και προϋποθέσεις για τη δημιουργία ενός βιώσιμου νέου Ταμείου που στη βάση μιας αναλογιστικής μελέτης θα κατοχυρώνει την επικουρική ασφάλιση στο Δημόσιο όπως διεκδικεί το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα.

- Δεν διασφαλίζονται τα σημερινά ύψη παροχών των Ταμείων, ούτε καν το όριο 20% της επικουρικής σύνταξης αφού αυτά θα επανακαθοριστούν μετά από αναλογιστική μελέτη που θα γίνει «κατόπιν εορτής» δηλαδή μετά τη δημιουργία του Ταμείου.

- Δεν διασφαλίζεται η διμερής χρηματοδότηση του συστήματος επικουρικής ασφάλισης αφού το μόνο που θεσμοθετείται είναι μια ασθενή και κλιμακούμενη κατ' έτος συμμετοχή του κράτους. Επομένως δεν προκύπτει από πουθενά η αντοχή του νέου Ταμείου στο χρόνο. Αυτή προφανώς θα επιχειρηθεί να διασφαλιστεί οψέποτε με τη μείωση των παροχών.

- Γίνεται επιλεκτική ένταξη Ταμείων στον νέο ενιαίο φορέα, με αποτέλεσμα τη δημιουργία τριβών και αντιπαραθέσεων μεταξύ των ασφαλισμένων διαφόρων Ταμείων και τη φαλκίδευση του στόχου ενοποίησης των Ταμείων Αρωγής.

- Η συμμετοχή των εκπροσώπων των ασφαλισμένων στη Διοίκηση του νέου φορέα είναι τέτοια ώστε να υπάρχει ασφυκτικός έλεγχος από την Κυβέρνηση.

Οι ευθύνες της πλειοψηφίας της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. είναι τεράστιες για τη δυσμενή εξέλιξη που διαφαίνεται στο θέμα της Επικουρικής Ασφάλισης των Δημοσίων Υπαλλήλων. Ενώ από το καλοκαίρι είχαν διαφανεί οι κυβερνητικές προθέσεις για μια χωρίς όρους και προϋποθέσεις ενοποίηση των Ταμείων Αρωγής, με την όλη τακτική της διευκόλυνε και διευκολύνει τις επιλογές της Κυβέρνησης.

Στα ίδια πλαίσια κινείται και η ΠΑΣΚ στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. η οποία παραβλέποντας τους κινδύνους που δημιουργούνται για το Ταμείο Αρωγής του ΥΠ.Ε.Π.Θ. και την επικουρική μας ασφάλιση δεν δέχτηκε να συζητηθεί το θέμα στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας αποδεχόμενη ουσιαστικά τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Ο συνδυασμός μας θεωρεί ότι η Κυβέρνηση πρέπει να μην προχωρήσει στην ψήφιση του παραπάνω νομοσχεδίου. Να θεσμοθετήσει άμεσα από 1.1.1999 τη διμερή χρηματοδότηση για όλους τους ασφαλισμένους και όλα τα Ταμεία Αρωγής.

Να προχωρήσει στις αναγκαίες ενοποιήσεις στο χώρο της επικουρικής ασφάλισης με βάση ειδικές αναλογιστικές μελέτες και δεσμεύσεις για τη διάθεση των αναγκαίων πόρων που θα δίνουν βιωσιμότητα στο ασφαλιστικό σύστημα και θα βελτιώνουν τις σημερινές χαμηλές παροχές και θα προωθούνται με τη σύμφωνη γνώμη των ασφαλισμένων.

Δεκέμβριος 1998

Συνάδελφοι & συναδέλφισσες

Είμαστε όλοι θεατές και συμμετοχοί των όσων συμβαίνουν στο χώρο της εκπαίδευσης με τα συλλαλητήρια και τις καταλήψεις να ξαναφέρνουν στο προσκήνιο με τρόπο δραματικό τις χρόνιες ανεπάρκειες της Κυβερνητικής εκπαιδευτικής πολιτικής.

Είναι φανερό ότι η εκπαιδευτική κοινότητα δεν κινητοποιείται από κάποιους άλλους αλλά από τα προβλήματά της και την αδυναμία της δήθεν «εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης» να απαντήσει σ' αυτά. Ο ν. 2525/97 εντείνει τα αδιέξοδα, δυναμώνει τους ταξικούς φραγμούς, ισχυροποιεί τις διακρίσεις, αυξάνει την ανασφάλεια μαθητών και εκπαιδευτικών.

Συνάδελφοι & συναδέλφισσες,

τόρα που καλούνται εισαγγελείς να επιβάλλουν την «έννομο τάξη» και έχει ξεκινήσει μια ολόκληρη επιχείρηση τρομοκρατίας εναντίον των μαθητών, τόρα που ο «κοινωνικός αυτοματισμός» παίρνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις, τόρα που τα «αντικειμενικά» μέσα μαζικής ενημέρωσης δείχνουν για άλλη μια φορά το πραγματικό τους πρόσωπο κανείς δεν μπορεί και δεν πρέπει να μείνει αμέτοχος όσους ενδοιασμούς ή επιφυλάξεις και αν έχει.

Δίπλα στα αιτήματα των μαθητών οφείλουμε να προσθέσουμε και τα δικά μας αιτήματα και προτάσεις, να συγκρουστούμε με την αυταρχική νοοτροπία και τις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις της κυβέρνησης.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝΑΣ

Ιανουάριος 1999

«Νέος» με παλιές αντιλήψεις.

Δημόσια διοίκηση επιτελική και εκσυγχρονισμένη, υπόσχεται η κυβέρνηση. Μόνο, που σύμφωνα με το «νέο» Κώδικα κυριαρχεί η επιστροφή στα ...παλιά.

Επιχειρείται έτσι με το Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα η αλλαγή του συστήματος προαγωγικής εξέλιξης και προωθείται το σύστημα σύνδεσης της ανάληψης καθηκόντων θέσης με το βαθμό ιεραρχίας, σύστημα δηλαδή που, κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο παρελθόν ανέτρεψε.

Σε συνδυασμό, το στοιχείο αυτό, με τον τρόπο διορισμού των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, τα οποία παραμένουν υπό τον έλεγχο της κυβέρνησης διαμορφώνουν ένα βήμα διαιώνισης των αυθαιρεσιών στην κάλυψη επιτελικών θέσεων του δημοσίου τομέα.

Εξίσου «αυθαίρετα» παραμένουν εν τω μεταξύ τα κριτήρια «αξιολόγησης» για τη βαθμολογική εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων. Το αντικειμενικό σύστημα (που συνεπάγεται και σωστή στελέχωση των δημοσίων υπηρεσιών) εξακολουθεί με το νέο Κώδικα να είναι εξαιρετικά θολό.

Φυσικά, περιλαμβάνει διατάξεις, που κατοχυρώνουν σημαντικά δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων (της απεργίας) ή προβλέπουν ειδικές ρυθμίσεις για κατηγορίες υπαλλήλων (π.χ. μητρικές-γονικές άδειες), πλην όμως, ένα χρόνο πριν το 2.000 όλα αυτά αποτελούν εκ των «ων ουκ άνευ» για τη λειτουργία οποιουδήποτε ευνομούμενου κράτους. Οι υπόλοιπες διατάξεις συντηρούν απλώς το νοσηρό πελατειακό σύστημα και τη βούληση της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας..

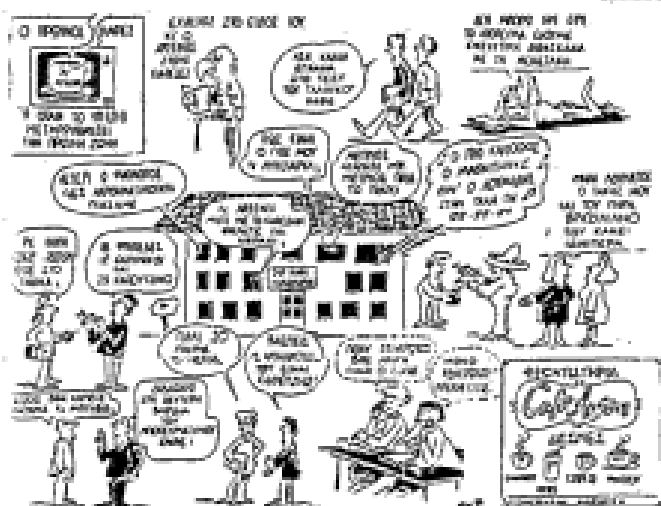
Έτσι, ένα από τα πιο παλιά αιτήματα για δημοκρατική αναμόρφωση του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα (Δ/Κ) αντί να ικανοποιηθεί από την «εκσυγχρονιστική» κυβέρνηση πετιέται στο καλάθι των αχρήστων και προχωράει σ' ένα Δ/Κ., που απηχεί αντιλήψεις άλλων εποχών. Εποχών που βασίστηκε και ο προηγούμενος Δ/Κ (1952) με αντιλήψεις που θέλουν το Δημόσιο Υπάλληλο υποταγμένο, ειδική κατηγορία εργαζομένων β' διαλογής και μειωμένων δικαιωμάτων.

Η επαγρύπνηση και η πάλη του κινήματος για την προστασία και διεύρυνση των δικαιωμάτων δεν σταματά στην ψήφιση του όποιου Κώδικα αλλά πρέπει να είναι διαρκής και επίμονη.

Ιανουάριος 1999

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Δεκέμβρης '98 Τεύχος: 32

- * Στάσεις δεν κάνουμε γιατί δεν έχουμε τρόλεϋ...
- * Απεργίες ε! Θα κάνουμε δυν ερείς.....
- * Συλλλητήρια ερεσουµε!

Του Αγίου Προϋπολογισμού

Πρόκειται για μια κινητή γιορτή κάπου εκεί στις αρχές Δεκέμβρη που τη γιορτάζουν ανελλιπώς κάτι κύριοι με κουστούμια και πράσινες γραβάτες, πρόεδροι, λειψι, ομοσπονδιών (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, κ.ο.κ.). Τη μέρα αυτή λοιπόν οργανώνουν κι ένα μεγάλο συλλαλητήριο (λιτανεία;) εκεί κάτω στην Αθήνα και προσπαθούν αυτοί οι κύριοι φορώντας το αγωνιστικό τους κουστούμακι να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι «δεν είναι αργία, είναι απεργία». Αλλά ο μύχιος, ανομολόγητος πόθος τους είναι αυτός: να μετατρίψει η απεργία σε γιορτή που θα γιορτάζεται μία φορά το χρόνο.

Για να σοβαρευτούμε όμως!

Είναι αυτονόητο αλλά και σημαντικό ότι πρέπει κάθε χρόνο να εκφράζεται η οργή και η αγανάκτηση και προπάντων να οργανώνεται η αντίδραση και η αντίσταση του εργαζόμενου λαού σ' αυτούς τους προϋπολογισμούς φτώχειας

και λιτότητας που μας κλασάρουν επί 14 χρόνια τώρα συνέχεια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. με σταθερό στόχο τη μείωση του εισοδήματος των εργαζόμενων μαζών, την αφαιμάξη του λαϊκού εισοδήματος.

Όμως αυτή η οργή και η αγανάκτηση θα πρέπει να εκφράζεται και να οργανώνεται η αντίδραση σ' αυτή την πολιτική της διαρκούς και παρατεταμένης λιτότητας κι όχι να εκτονώνεται με 24ωρες απεργίες - άσφαιρες τουφεκιές!

Ειδικά για τον χώρο της εκπαίδευσης φέτος αποτελεί εμπαιγμό προς τον κλάδο η στάση των καρεκλοκένταυρων της ΔΟΕ. Ενώ υπάρχει η αναγκαιότητα αντίδρασης στο Ν.2525/97 (η φετινή χρονιά είναι το καθοριστικό σημείο εφαρμογής του), ενώ το φετινό μπάχαλο στη λειτουργία των σχολείων δεν είχε προηγούμενο, ενώ όλος ο εκπαιδευτικός χώρος βρίσκεται σε αναστάτωση, έρχεται η ΔΟΕ μετά από 3 μήνες να προτείνει μία 24ωρη απεργία στις 15-12 με αφορμή την καταψήφιση του προϋπολογισμού και σουμάρνοντας βέβαια πάλι όλα τα αιτήματά μας, με αποτέλεσμα να αμβλύνεται και να μην αναδεικνύεται ο κεντρικός στόχος του αγώνα μας.

Οι γραφειοκράτες της ΔΟΕ για μια ακόμη φορά εγκαταλείπουν το ρόλο που πρέπει να έχει μια ηγεσία, το ρόλο του καθοδηγητή και του πρωτοπόρου, προτιμώντας να εκφράσουν συσσωρευμένη όλη τη μιζέρια του κλάδου - θέλοντας να τον κριτήσουν εκεί στη μιζέρια, την αδράνεια, την παραίτηση.

Δε μένει λοιπόν παρά σ' εμάς - στη βάση του κλάδου (όπως έγινε και πέρσι και

πρόπερσι) να πάρουμε πρωτοβουλίες, να δώσουμε το δικό μας στίγμα και να δώσουμε πραγματικό νόημα στους αγώνες που πρέπει να υπάρξουν.

Γιατί είναι αναγκαιότητα να αντιδράσουμε στο νόμο Αρσένη και στην αξιολόγηση, είναι αναγκαιότητα να απαντήσουμε στις συκοφαντικές επιθέσεις του ΥΠΕΠΘ κατά των εκπαιδευτικών, είναι αναγκαιότητα να συντονίσουμε τις προσπάθειές μας με τους καθηγητές, τους μαθητές, τους φοιτητές, τους γονείς.

Γι' αυτό θα απεργήσουμε στις 15 Δεκέμβρη. ΟΧΙ για να τηρήσουμε το έθιμο της 24ωρης απεργίας.

Θα απεργήσουμε για να συνεχίσουμε τους αγώνες της περσινής χρονιάς απαιτώντας την κατάργηση του νόμου 2525/97.

Θα απεργήσουμε ενάντια στην αξιολόγηση – πειθαρχηση.

Θα απεργήσουμε απαιτώντας το σεβασμό της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας του εκπ/κού.

Θα απεργήσουμε για να υποστηρίξουμε ένα δημόσιο και δημοκρατικό σχολείο.

Θα απεργήσουμε για να καταγγείλουμε τον εμπαιγμό της «ηγεσίας» της ΔΟΕ.

Και προπαντός: Θα απεργήσουμε ΟΧΙ ΜΟΝΟ στις 15 Δεκέμβρη! Αλλά για να είναι η μέρα αυτή η επανέναρξη ενός αγώνα μαζικού και πανεκπαιδευτικού, ενός αγώνα διάρκειας ενάντια στην κυβερνητική πολιτική της λιτότητας και του αυταρχισμού!

Κουβέντα να ... μην γίνεται!

Πρωί Τετάρτης, 4 Νοεμβρίου, γενική συνέλευση του διδασκαλικού συλλόγου Ξάνθης. Επί 4 ώρες μιλούσαμε, μιλούσατε, μιλούσαν... αλλά συζήτηση δεν έγινε. Και η ευθύνη μας βαραίνει όλους, άλλους λιγότερο, άλλους περισσότερο. Η συνέλευση αυτή είχε μαζικότητα – κατά διαστήματα η αίθουσα ήταν γεμάτη – είχε ένταση, είχε αντιπαραθέσεις, αλλά δεν είχε δυστυχώς ουσιαστικά διάλογο. Σε μια περίοδο μάλιστα που τα ανοιχτά ζητήματα και τα προβλήματα είναι πολλά, σε μια στιγμή

που δεχόμαστε μια τόσο έντονη και σι διάρκεια επίθεση απ' την πλευρά του υπουργείου, εμείς ... περί άλλων τυρβάζαμε.

Η ΠΑΣΚΕ σε μια συστηματική προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων αναλώθηκε σε προσωπικές ψευδολογικές και συκοφαντικές επιθέσεις κατά μελών της Αυτόνομης Παρέμβασης – που τόσο τους ενοχλεί Για το «θεαθήναι» και το «ψηφοθηρείν». Δεν έλειψαν όμως και οι ανοιχτές ενδοπαραταξιακές κόντρες που μεταφέρθηκαν και στη Γ.Σ.

Η ΔΑΚΕ, ως συνήθως, παρίστατο αλλά δεν συμμετείχε. Έκανε αισθητή (:) την παρουσία της δια της σιωπής της και περίμενε – ανυπόμονα – την ώρα να ψηφίσουμε και να πάμε σπίτι μας.

Εμείς προσπαθήσαμε, αλλά δεν τι καταφέραμε. Προσπαθήσαμε να βάλουμε ζητήματα, προσπαθήσαμε ν' ανοίξουμε συζήτηση για τα σημαντικά προβλήματα του κλάδου, αλλά δεν καταφέραμε να δώσουμε στη συνέλευση το στίγμα που θέλαμε, δεν καταφέραμε να επιβάλλουμε τον διάλογο και να μεταφέρουμε την αντιπαράθεση σε πολιτικά και εκπαιδευτικά ζητήματα.

Πρέπει πάντως να επανεξετάσουμε και την ημερήσια διάταξη αυτής της γ.σ. που γίνεται στην αρχή του χρόνου. Η ενημέρωση αιρετών και αντιπροσώπων που μπαίνει στην αρχή της διαδικασίας τραβάει σε μακρός, κουράζει και απομαζικοποιεί την συνέλευση. Το ίδιο και οι προσωπικές αντιπαραθέσεις. Ίσως θα είναι καλύτερο να προτάσουμε πάντα τη συζήτηση για το σημαντικότερο θέμα (όπως ήταν φέτος ο νόμος Αρσένη) ώστε να δίνεται περισσότερος χρόνος και στα υπόλοιπα μέλη της συνέλευσης να τοποθετηθούν, αλλά και να γίνεται ουσιαστικός διάλογος για τα σημαντικά ζητήματα.

Ας το ξανασκεφθούμε!

ΝΑ ΘΕΛΕΙΣ Ν'ΑΓΙΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ Σ'ΑΦΗΝΟΥΝ.

Εμείς, συνάδελφοι, φέτος θέλαμε ν'αγιασούμε, και εξηγά αμέσως. Οι εκλογές για το Δ.Σ. μας δώσανε το εξαιρετικό ποσοστό του 28% και 2 έδρες, πλην όμως μας κατατάξανε ως τρίτη δύναμη.

Θέλοντας λοιπόν να λειτουργήσουμε πολιτικώς ορθά (politically correct) αποφασίσαμε - παρά τη λάσπη που φάγαμε στη συνέλευση - να υπερψηφίσουμε για τη θέση του προέδρου τον υποψήφιο που θα μας παρουσίαζε η πλειοψηφούσα παράταξη (ΠΑΣΚ).

Αυτοί όμως αντί να μας παρουσιάσουν κάτι τέτοιο παρουσιάσανε τα χάλια τους. Και εξηγά για να μην παρεξηγηθώ. Μέσα στο μικρό χώρο του Δ.Σ. εισήλθανε (πώς χώρεσαν άραγε;) δύο πολιτικά γραφεία. Αυτό του κ.Σγουρίδη, με τον υποψήφιο του, και αυτό του κ.Λαμπαδάρη με τον ανάλογο δικό του.

Ο ένας μας παρουσίασε το σεβαστό εκλογικό του προβάδισμα στη σταυροδοσία, και ο άλλος τη σεβαστή απόφαση, με οριακή ψηφοφορία (10-9), μιας ολομέλειας της ΠΑΣΚ.

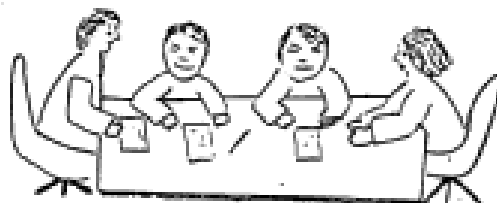
Όπως καταλαβαίνετε η ΠΑΣΚ εμφανίστηκε με δύο (2) υποψηφίους για την προεδρεία του συλλόγου, και η Αυτ. Παρέμβαση με τη ΔΑΚΕ κληθήκανε με τη θετική τους ψήφο να στηρίζουν τον κ.Σγουρίδη ή τον κ.Λαμπαδάρη.

Ούτε ψύλλος στον κόρφο μας. Είχαμε κάθε διάθεση να σεβαστούμε κατ'αρχήν την ψήφο των συναδέλφων, η οποία και πρόκρινε την ΠΑΣΚ, και κατόπιν τη διαπαραξιακή λειτουργία του Δ.Σ.

Δεν είχαμε όμως καμιά διάθεση να μπούμε στο συγκρουσιακό παιχνίδι, που, όπως όλοι σας φαντάζομαι έχετε αντιληφθεί, αλδιεξάγεται παντού και παντοιοτρόπως στο νομό μας μεταξύ των δύο πολιτικών γραφείων, μεταξύ των δύο τάσεων στο τοπικό ΠΑΣΟΚ.

Βέβαια αυτή η συγκρουσιακή κατάσταση ένει και τα καλά της μια και τα οικεία

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ

βέλη είναι πάντα πιο ιοβόλα και έτσι βγήκαν στο φως, στη διάρκεια της Γεν.Συνέλευσης, πέρα από τα "αίσχη" του Χ"Θεοδώρου που κάλυπτε εργαζόμενος τη γυναίκα του, πέρα από το "ατόπημα" της Αριάννας που είπε προς τα έξω αυτά που κάνουμε μέσα, πέρα από το "ολίσθημα" του Φυσεκίδη που τόλμησε να διορισθεί στο Υ.Σ.Μ.Ε., βγήκαν στο φως και διάφορες πρεμούρες και παρατυπίες που η ανεξέλεγκτη διοίκησή τους έχει προκαλέσει και κανείς μας, πλην ΠΑΣΚιτών, δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει. Κανείς Δε γνώριζε ότι στο Δημ. Του Δροσερού δεν κλήθηκαν αδιόριστοι να κάνουν ενισχυτική και την κάνουν οι διορισμένοι συνάδελφοι.

Κανείς Δε γνώριζε γι'αυτό το δήθεν νυχτερινό της ίδιας περιοχής και για το ποιος διδασκε γλώσσα και ποιος μουσική. Κανείς Δε γνώριζε για τα προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας του Ε.Ι.Ν. και για τη σχετική κατανομή των ωρών και των αρμοδιοτήτων.

Σουμούκικα πράγματα.

Επιστρέφοντας στο θέμα του Δ.Σ. το ζητούμενο ήταν να συγκροτηθεί σε σώμα για να λειτουργήσει ομαλά και αποτελεσματικά εν όψει κινητοποιήσεων. Εμείς Δε ως αριστερή συνδικαλιστική παράταξη είχαμε τεράστιο πρόβλημα να διαιτητεύσουμε τις Πασοκικές τάσεις ή να ενδυναμώσουμε με τη στήριξή μας ένα απ'τα κέντρα εξουσίας των κυβερνώντων. Είχαμε τεράστιο ηθικό πρόβλημα ν'ανοίξουμε την πόρτα του συλλόγου σε εκσυγχρονιστές ή σε "Αρσενικούς".

Και επειδή - όπως λένε - στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα κάναμε και μεις μια υπέρβιαση - όχι μόνο παρέμβαση - και σπηρίσαμε τη ματιά μας στη δεύτερη παρίταξη του συλλόγου.

Έτσι μετά την περίφημη χειραγία Βαφειάδη - Τσιγκαλάτου και στο δρόμο που χάραξε το "βρώμικο '89" προσφέραμε τη θετική μας ψήφο για πρόεδρο στο συνάδελφο Θεοδώρου, ο οποίος και σταυροδοτικής στήριξης έτυχε αλλά και μάλλον δεν πρόκειται να χρεωθεί στο πολιτικό γραφείο του κ.Ακήφογλου. Μετά την εκλογή του προέδρου, ΔΑΚΕ και Αυτ.Παρέμβαση καλέσαν την ΠΑΣΚ να συμμετέχει στα υπόλοιπα αξιώματα για να μη χαλάσει η λειτουργία του διαπαραταξιακού - κατάκτηση του συλλόγου τα τελευταία χρόνια. Ευγενικά αρνήθηκαν μια και θεώρησαν ότι η μη εκλογή τους στην προεδρία δυναμιτίζει εκ των πραγμάτων τη διαπαραταξιακή λειτουργία του Δ.Σ. Δώσαμε τη ψήφο μας στη Δεξιά και αναμένουμε τις ύβρεις των δημοκρατικών δυνάμεων.

Γράμμα από τα Χανιά.

Τόσο μακριά . τόσο κοντά!

Εδώ στα Χανιά όταν συναντιόμαστε όλοι αυτοί που εργασθήκαμε στην Ξάνθη αυτοαποκαλούμαστε πατριώτες και πατρίδα.

Δεν ξέρω αν είναι η απόσταση που λειτουργεί μυθοποιητικά ή μήπως η αναγωγή σ'ένα εγγύτατο παρελθόν που εξιδανικεύει και μορφοποιεί την νοσταλγία σε απώλεια.

Η αλήθεια είναι ότι όλοι εμείς οι πρώην αδιόριστοι και υπό δοκιμασία διορισμένοι ζήσαμε σε μια κοινή περιοχή εμπειριών.

Ο «φλεγόμενος» Ιούνης, υπερβολικός ίσως χαρακτηρισμός, για άλλους στάθηκε η αφορμή για να ξαναθυμηθούν δρόμους παλιούς και για άλλους να τους πρωτοπερπατήσουν.

Για λίγο η ζωή μας έπαψε να εγγράφεται στο τόξο μόνο της βιολογικής μας ύπαρξης, στερημένης από τον ορίζοντα των προσδοκιών μας εξ'αιτίας του νόμου 75/79

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΟΥ

Αντισταθείτε

σ'αυτὸν που κτίζει ἕνα γυμρὸ σπίτι και λέει: «καλά είναι εδώ»

Αντισταθείτε σ'αυτὸν που χύρισε πάλι
σε σπιτι

και λέει: «Αόξα σοι ο Θεός»

Ανισταθείτε σ'αυτὸν που χαιρετάει
απ'την εξέδρα ὡρὲς ατέλειωτες
αὖ παρελάσεις

Μιχαῆλ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Ἴθια αὐτὰ ἔδωσαν ἀέρα στα πανιά μας ἔγιναν ἡ μαγκιά μας ὁ τσαμπουκάς μας με ἀποτέλεσμα στην πρώτη συνέλευση στα Χανιά να βλέπεις νεοδιόριστους τολμηροὺς μ'έναν ουσιαστικὸ πολιτικὸ λόγο.

Υπάρχει βέβαια πάντα ὁ κίνδυνος να οδηγηθούμε σε γραφικότητες και κοινοτυπίες του τύπου «ὄλοι εμεῖς που βρεθήκαμε στα μπλόκα και οἱ ἄλλοι οἱ ασυνείδητοι που ἔδωσαν ἐξελτάσεις». Απόψεις που βολεύουν τις καρδιές των νεόκοπων επινιαστατῶν και δημιουργοὺν παραληρήματα ψευδοῦς αγωνιστικότητας. Στα Χανιά λοιπὸν πέσαμε σε καλὰ νερά, σε οικείες συμπεριφορές, σε γνωστοὺς πολιτικούς κώδικες. Ἡ «ΕΑΚ» ἡ παράταξη που ἐξέλεξε αἰρετὸ και τον πρόεδρο στο Δ.Σ. των δασκάλων ἔχει μεγάλη δύναμη και συσπειρώνει ἕναν ευρύτερο ἀριστερὸ και οικολογικὸ χώρο.

Εδώ στα Χανιά λοιπὸν οἱ προερχόμενοι ἀπὸ την Ξάνθη αυτοαποκαλούμαστε «πατριώτες» και σκιρτοῦμε στο ἄκουσμα του ονόματος της πόλης της Ξάνθης.

Χαιρετίσματα ἐπιθυμώντας ἐπανασύνδεση ἀποσπασμένοι ἢ μετατιθέμενοι του χρόνου.

«Καλὴ πατρίδα σύντροφοι!».

ΕΛΕΝΗ

ΚΑΛΕΣ
ΓΙΟΡΤΕΣ